

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobkyně: **Dopravní podnik Karlovy Vary, a. s.** IČ 48364282,
sídlem Sportovní 656/1, 360 01 Karlovy Vary,
zastoupená Mgr. Tomášem Krutákem, advokátem,
sídlem Na Poříčí 1079/3a, 110 00 Praha 1 – Nové Město,

proti
žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj,**
sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha 1,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 6. 2025, č. j.: MMR-39140/2025-26

takto:

- I. Žaloba se zamítá
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

I. Základ sporu

1. Žalovaný zastřešuje operační program s názvem „Integrovaný regionální operační program“, z něhož je spolufinancován projekt s registračním číslem CZ.06.06.01/00/22_039/0003734, s názvem „Obnova vozidel MHD“. V rámci tohoto projektu bylo ze strany žalobkyně realizováno zadávací řízení veřejné zakázky s názvem „Pořízení 4 ks nízkoemisních bezbariérových vozidel CNG pro DPKV pro rok 2024“ (dále jen „veřejná zakázka“ a „zadávací řízení“).
2. Na základě výsledku administrativního ověření Žádosti o platbu provedeného Řídicím orgánem Integrovaného regionálního operačního programu (dále jen „ŘO IROP“) nebyla žalobkyni opatřením poskytovatele dotace ze dne 10. 2. 2025 vyplacena část dotace poskytnuté z Integrovaného regionálního operačního programu v rámci dotčeného projektu ve výši 1 384 905 Kč, neboť ŘO IROP identifikoval porušení zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZZVZ“), a to v souvislosti se zadáváním veřejné zakázky (dále jen „Opatření“ nebo „prvostupňové rozhodnutí“).
3. Dle ŘO IROP se jedná se o nepřiměřený výdaj vyplývající z nedůvodného odmítnutí nejvýhodnější nabídky v rámci veřejné zakázky. Tato částka představuje rozdíl mezi vybranou nabídkou a nabídkou nejvýhodnější.
4. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně dne 24. 2. 2025 námitky (dále jen „námitky“), které byly žalobou napadeným rozhodnutím ministra pro místní rozvoj č. j.: MMR-39140/2025-26 ze dne 2. 6. 2025, (dále jen „napadené rozhodnutí“) shledány nedůvodnými a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.
5. Jádrem předmětného sporu je posouzení otázky, zda žalobkyně porušila základní zásady 3E tím, že odmítla nejvýhodnější nabídku bez využití postupu dle ust. § 46 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „ZZVZ“). Zásadní je v tomto tedy posouzení povinnosti versus možnosti využít výzvu dle § 46 ZZVZ, aby to bylo v souladu s Obecnými pravidly pro žadatele a příjemce, verze 3. platnost od 14. 8. 2023 (dále jen „Obecná pravidla“).
6. Dle žalovaného zadavatel postupoval v rozporu se zásadami 3E konkrétně tím, že se rozhodl vyloučit účastníka BusPlan Import s.r.o., se sídlem Rybná 716/24, Staré Město, 110 00 Praha 1, IČO: 10743201 (dále jen „BusPlan“) ze zadávacího řízení na Veřejnou zakázku pro naplnění důvodů dle § 48 odst. 2 písm. a) ZZVZ, aniž by využil možnosti dané mu v § 46 odst. 1 ZZVZ, tedy vyzvat účastníka k objasnění nebo doplnění nabídky, ačkoli účastník předložil ekonomicky výhodnější nabídku a jednalo se tak o nesrovnalosti nabídky, které mohly být zhojeny postupem dle § 46 ZZVZ.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

7. Žalobkyně předně namítla, že napadené rozhodnutí je nezákonné, a to zejména z důvodu nesprávného právního posouzení věci, a je nepřezkoumatelné z důvodu nedostatečného odůvodnění při vypořádání jejích námitek a z důvodu jeho nesrozumitelnosti, a dále proto, že odůvodnění výše uložené finanční korekce neodpovídá zákonným požadavkům a je nepřezkoumatelné.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

8. Vyloučený účastník BusPlan nepodal nabídku v souladu se zadávacími podmínkami, přičemž šlo o podstatnou část nabídky. V nabídce zcela chyběly následující části: Příloha č. 2 smlouvy (Servisní vybavení a školení), a Příloha č. 3 smlouvy (Seznam poddodavatelů). Technická specifikace byla v jiném než požadovaném jazyce.
9. Postup žalobkyně odpovídal ZZVZ, Obecným pravidlům i judikatuře Nejvyššího správního soudu, kterou žalovaný dezinterpretuje. Příloha č. 2 měla specifikovat část plnění zahrnutou v ceně. Účastník tedy nenabídl kompletní plnění. Nebylo jasné, jak jako zprostředkovatel zajistí servisní vybavení a školení, přičemž nešlo o administrativní opomenutí, ale o zásadní nedostatky, doplněné dalšími vadami (např. požadovaný jazyk). Nabídka byla připravena laxně, bez snahy vady vysvětlit či doplnit. Ustanovení § 46 ZZVZ slouží jen k odstranění bagatelních či formálních pochybení, nikoli zásadních vad, jako je ignorování požadavku na český jazyk. To není administrativní chyba, ale vědomé porušení zadávacích podmínek. Judikatura potvrzuje, že § 46 ZZVZ není určen k napravování chyb profesionála.
10. Pokud by u dotovaných zakázek měla existovat – v rozporu s jasnou dikcí ZZVZ – paušální povinnost aktivovat vždy § 46 ZZVZ, pak by taková povinnost měla být jasně stanovena v Obecných pravidlech.
11. Doplnění české verze technické specifikace by znamenalo riziko materiální změny nabídky, což nelze tolerovat. Ani úřední překlad by toto neřešil. Požadavek na češtinu má smysl pro transparentnost, jeho ignorování by mohlo vést k nerovnosti vůči jiným dodavatelům.
12. Nabídka byla nekompletní, v rozporu se zadávacími podmínkami a zpracována neprofesionálně. Zadavatel proto oprávněně nepřistoupil k výzvě dle § 46 ZZVZ. Argumentace žalovaného o povinnosti opakovaně vyzývat k doplnění nemá oporu v právu ani v praxi. Využití § 46 ZZVZ nemění ekonomickou výhodnost nabídky, a proto nelze dovozovat automatické porušení zásad 3E. Žalobkyně postupovala jako řádný hospodář, zvážila všechny okolnosti, včetně negativních referencí o účastníkovi, a rozhodla se správně. Vzala v úvahu i vlastní negativní zkušenost s účastníkem, který v minulosti nedodal slíbenou cenovou nabídku ani po urgencích, což zapadá do kontextu jeho neprofesionality. Tento faktor spolu s dalšími informacemi z trhu (např. nezaplacené plnění subdodavatelů) vedl k rozhodnutí nevyužít § 46 ZZVZ. Nešlo o důvod vyloučení dle § 48 odst. 5 písm. d) ZZVZ, ale o manažerské rozhodnutí, které je právem zadavatele a v souladu se zásadami 3E. Žalovaný se k těmto důvodům vůbec nevyjádřil, čímž je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.
13. Další podstatnou skutečností je to, že účastník nabízí autobusy turecké značky BMC, vyráběné ve třetí zemi bez smlouvy o přístupu k veřejným zakázkám. Zadavatel měl tedy i jinou zákonnou možnost vyloučení dle § 168 odst. 1 ZZVZ, což vyplývá z Celního kodexu Unie a Směrnice 2014/25/EU, kterou ZZVZ transponuje. Zadavatel měl proto možnost vyloučit účastníka i dle § 168 odst. 1 ZZVZ. Tento důvod by nevyřešilo ani doplnění nabídky podle § 46 ZZVZ.
14. Žalovaný zcela ignoruje, že i při vyloučení dle § 48 odst. 2 písm. a) ZZVZ byly splněny podmínky pro vyloučení dle § 168 odst. 1 ZZVZ. Postup žalobkyně byl tedy v souladu se ZZVZ i zásadami 3E. Smyslem zásad 3E není za každou cenu vybrat dodavatele s nejnižší cenou, ale zajistit hospodárnost, efektivnost a účelnost, jak potvrzuje judikatura Nejvyššího správního soudu (1 Afs 20/2008-152). Povinnost využít § 46 ZZVZ nevyplývá z žádného právního předpisu ani z Obecných pravidel – jde o možnost, nikoli povinnost. Porušení

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

zásad 3E lze dovodit jen tehdy, pokud zadavatel postupuje svévolně bez odůvodnění. V tomto případě žalobkyně jasně vysvětlila důvody svého postupu.

15. Judikatura Nejvyššího správního soudu (rozsudky 3 Afs 179/2023–30 a 5 Afs 56/2023–43) uvádí, že povinnost vyzvat k doplnění nabídky může vzniknout výjimečně, zejména pokud je nabídka výrazně levnější (o 16–25 %). V nyní posuzovaném případě činí rozdíl pouze cca 5 %, což tuto podmínku nesplňuje. NSS potvrzuje, že § 46 ZZVZ zůstává fakultativní a jeho nevyužití není automaticky porušením zásad 3E.
16. Centrum pro regionální rozvoj České republiky v minulosti uvedlo, že zadavatel má dvě rovnocenné možnosti: využít § 46 ZZVZ nebo vyloučit dodavatele dle § 48 odst. 2 písm. a) ZZVZ. Ani jednu možnost tehdy neoznačilo za rozpornou se zásadami 3E. Nynější odlišný přístup je v rozporu se zásadou legitimního očekávání, jak potvrdil i Nejvyšší správní soud.
17. Žalovaný tvrdí, že ŘO IROP nikdy netvrdil povinnost aplikace § 46 ZZVZ, ale současně vytváří konstrukci, že zadavatel jej musí využít alespoň jednou. Tento závěr nemá oporu v právních předpisech ani v judikatuře. Povinnost by musela být jasně stanovena v dotačních podmínkách, což se nestalo. Ukládání povinnosti *ex post* je nepřípustné.
18. Dle žalobkyně se jedná o argument *ad absurdum*: Pokud by platilo, že jedna výzva vždy zajistí dodržení zásad 3E, pak by zadavatel musel opakovat výzvy, dokud dodavatel nesplní vše. ŘO IROP i žalovaný ignorují, že § 46 ZZVZ je fakultativní a jeho použití závisí na manažerském rozhodnutí zadavatele. V daném případě šlo o závažné vady nabídky, nikoli marginálie, proto nevyužití § 46 ZZVZ bylo odůvodněné.
19. Rozhodovací praxe k § 46 ZZVZ je složitá a dynamická. Nelze připustit materiální změnu nabídky, ale hranice mezi objasněním a změnou není jasná. Evropská praxe (např. stanovisko generálního advokáta ve věci C-652/224) potvrzuje, že doplnění chybějících dokumentů představuje podstatnou změnu, nikoli objasnění. Proto by použití § 46 ZZVZ bylo „na hraně“ a v rozporu se zásadou přiměřenosti.
20. Projekt je spolufinancován EU, takže ignorování evropské praxe není na místě. I tuzemská praxe připouští doplňování jen u formálních vad, nikoli věcných částí nabídky. Vady nabídky BusPlan Import s.r.o. byly zásadní, nikoli marginální. Navíc účastník neprojevil žádnou aktivitu k odstranění vad, na rozdíl od případů řešených NSS.
21. Žalobkyně dále z opatrnosti namítla i nepřezkoumatelnost a nesprávné právního posouzení stanovení výše finanční opravy. Jediné, co ŘO IROP uvedl, je, že nezpůsobilé údaje jsou ve výši rozdílu nabídkové ceny vybraného a vyloučeného dodavatele.
22. ŘO IROP na str. 1, resp. 22 Opatření poskytovatele dotace uvádí, že se zadavatel dopustil porušení Obecných pravidel. Přílohou č. 1 Obecných pravidel jsou pak „FINANČNÍ OPRAVY ZA NEDODRŽENÍ POSTUPU STANOVENÉHO V ZZVZ A V MPZ“. Ani v jednom dokumentu není stanoveno, jak se bude případně postupovat při porušení zásad 3E. Ani Obecná pravidla, ani žádná jejich příloha nestanovuje žádný způsob vyčíslení opravy či nezpůsobilých výdajů, jak bude pak v případě porušení zásad 3E postupovat. I tento postup je tak v rozporu se zásadou legitimního očekávání.
23. Žalovaný pak v napadeném rozhodnutí nezákonným postupem nahrazuje povinnost poskytovatele dotace, když dostatečné, přezkoumatelné a transparentní odůvodnění nevyplacení dotace muselo být již v Opatření poskytovatele dotace.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

24. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí. Argumentace poskytovatele dotace se neopírá jen o marginální pochybení při zpracování nabídky, ale dále zdůrazňuje, že se jedná i o situaci, kdy v podané nabídce chybějí údaje a doklady. A dovozuje, že i za této situace lze využít postup podle § 46 ZZVZ, o to víc, pokud tento stav nebo rozpor lze odstranit běžným zákonným postupem. Zároveň nelze přijmout tvrzení žalobkyně, že podání neúplné nabídky účastníka bylo vědomé v (podle žalobkyně významné) nekompletní podobě. Žalobkyně neuvedla ve svých námitkách ani žalobě jediný relevantní argument, který by ji k vyslovení takového závěru vedl.
25. Je zřejmé, že příloha č. 2 smlouvy měla obsahovat popis diagnostického SW a dat k SME a dále soupis školení zaměstnanců zadavatele pro provozování, opravy a servis nabízených autobusů. Žádný z údajů, který by z předložených informací vyplýval, přitom nebyl předmětem kritérií hodnocení. Za těchto okolností tedy lze nabídku o tyto informace doplnit. V případě diagnostického SW a dat k SME se bude jednat o technický popis a v případě školení zaměstnanců pak o výčet potřebných školení a jejich témat.
26. V zadávací dokumentaci v čl. 8 Požadavky a podmínky pro zpracování nabídkové ceny zadavatel uvedl, že účastníci uvedou nabídkovou cenu za kompletní předmět plnění dle čl. III. smlouvy. V něm je stanoveno, že předmětem smlouvy je kromě dodání autobusů také dodávka diagnostického SW a dat k SME a zaškolení zaměstnanců k provádění oprav a servisu autobusů právě dle přílohy č. 2 smlouvy. Je tedy zřejmé, že celková nabídková cena obsahovala i činnosti dle přílohy č. 2 smlouvy a není zcela zřejmé, proč je zadavatel chtěl v čl. 7.2 ZD samostatně vyčíslit, když současně požadoval uvedení celkové nabídkové ceny, bez rozpadu na položky, která byla předmětem hodnocení.
27. Lze mít tedy za najisto postavené, že příloha č. 2 smlouvy byla spíše informativního charakteru o ujištění, že zaškolení budou provedena a neobsahovala žádné skutečnosti rozhodné pro hodnocení nabídek (resp. cena za školení byla obsažena v celkové ceně, tedy i v ceně vyloučeného účastníka). Navíc je zcela zřejmé, že rozsah požadovaných informací nebyl nijak velký, šlo o jednu, respektive jednu a půl strany formátu A4 v nabídkách ostatních účastníků ZŘ. Za těchto okolností byla absence přílohy č. 2 smlouvy v nabídce účastníka BusPlan Import s.r.o. zhojitelná postupem dle § 46 ZZVZ.
28. Pokud jde o přílohu č. 3 smlouvy v podobě seznamu poddodavatelů, pak účastníci buď měli předložit jejich seznam s vymezením věcné a finanční části jejich plnění, popřípadě čestné prohlášení, že nebudou využívat poddodavatele. Je nesporné, že doplnění takového dokladu není nijak obtížné a je zcela jednoduše proveditelné právě na základě § 46 ZZVZ.
29. Technická specifikace nabízeného autobusu byla účastníkem předložena v anglickém, a nikoliv českém jazyce. Jak je však uvedeno již v Informaci o nevyplacení části dotace, zadavatel mohl požádat o překlad do českého jazyka a v případě pochybností pak o jeho úředně ověřenou verzi.
30. Právě z důvodu možných pochybností zadavatele o překladech (již předkládaných v nabídkách) zákon obsahuje řešení v možnosti vyžádat si předložení úředně ověřeného předkladu dokladu tlumočnickem zapsaným do seznamu znalců a tlumočnicků podle § 45 odst. 3 ZZVZ. V případě úředně ověřeného překladu je totiž jeho podstatou, že se stoprocentně shodují s původním textem, respektive zajišťuje, že přeložený text přesně odpovídá původnímu dokumentu. Za takových okolností nelze uvažovat o tom, že by došlo k materiální změně nabídky.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

31. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2024, č. j. 3 Afs 179/2023–30, kde je uvedeno, že za určitých okolností je povinností vyzvat účastníka zadávacího řízení postupem podle čl. 8. 3. 3 MPZ (respektive podle § 46 ZZVZ) k doplnění nebo objasnění nabídky rovněž za účelem naplnění zásad 3E (zavázal-li se je dodržovat), jakkoli jde na základě čl. 8. 3. 3 MPZ pouze o postup fakultativní.
32. Dále připomenul, že spor mezi zadavatelem a poskytovatelem dotace nespočívá v možném porušení povinností podle ZZVZ, ale v nedodržení zásad 3E, kdy zadavatel neodeslal ani jednu výzvu dodavateli s nejkvalitnější nabídkou (nejenom nejlevnější, ale i nejkvalitnější, protože zadavatel využil možnost hodnotit více kvalitativních kritérií) a neujistil se touto výzvou, zda jeho nabídka obsahuje školení či nikoliv a nepožádal ho o možné doplnění českého překladu technických specifikací, což představuje nepochybně jednoduchý, i když třeba zdlouhavý úkon u překladatele s patřičnou technickou odborností. Zadavatel tak ani nemůže vědět, zda by se po doplnění nebo objasnění nabídky jednalo, či nejednalo o nepřípustnou materiální změnu nabídky, právě protože nevyužil možnost vyzvat dodavatele s nejkvalitnější nabídkou k doplnění nebo vysvětlení nabídky.
33. Pokud měl zadavatel pochybnosti o profesionalitě dotčeného dodavatele, měl tyto pochybnosti podložit a dodavatele vyloučit plně dle dikce ZZVZ, což ovšem neučinil. Obdobně se lze vyjádřit k žalobnímu bodu ohledně možnosti využití vyloučení účastníka podle § 168 odst. 1 ZZVZ z důvodu poddodavatelů ze třetích zemí - s názorem zadavatele lze souhlasit, pokud však takové informace měl, mohl využít možnost postupovat podle § 168 odst. 1 ZZVZ.
34. Obdobně se lze vyjádřit ke stanovisku generálního advokáta A. M. Collinse ve věci C-652/224 ze dne 7. března 2024, toto stanovisko není pro příjemce jakkoli závazné, oproti dotačním podmínkám, k jejichž dodržování se výslovně zavázal.
35. To, že vyloučený účastník nepodal proti svému vyloučení námitky, nesvědčí o tom, že by žalobkyně dodržela právě dotační podmínky.
36. V Rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 4. 6. 2024, konkrétně Podmínek vyplývá:
37. Část I odst. 3: *„Příjemce je povinen se od zahájení realizace až do ukončení doby udržitelnosti projektu řídit podmínkami výzvy IROP, Rozhodnutím, Podmínkami, Obecnými pravidly pro žadatele a příjemce včetně jejich příloh (dále jen „OPPŽP“), Specifickými pravidly pro žadatele a příjemce včetně jejich příloh (dále jen „SPPŽP“), Závaznými stanovisky Řídicího orgánu IROP (dále jen „ŘO IROP“) a Příručkou pro práci v MS2021+, jakož i právními předpisy a dokumenty, na které je výslovně odkazováno.“*
38. Část III odst. 2: *“Celková částka poskytnuté dotace bude příjemci proplacena na základě výdajů vynaložených v souladu s pravidly způsobilosti uvedenými v OPPŽP a SPPŽP. Výdaje, které nejsou v souladu s pravidly způsobilosti (věcná, časová, místní způsobilost výdaje) a/nebo nejsou přiměřené (pravidla 3E) a/nebo správně vykázány, jsou nezpůsobilé, i kdyby jinak definici způsobilých výdajů odpovídaly. Nezpůsobilé výdaje hradí příjemce z vlastních zdrojů.“*
39. Je tedy zřejmé, že žalovaný postupoval plně s pravidly, se kterými žalobkyně souhlasila. Podrobně vše popsal jak v Oznamení o ponížení finančních prostředků, tak v napadeném rozhodnutí, kde bylo uvedeno, že zadavateli je vytýkán postup v rozporu s OPŽP, konkrétně se zásadami 3E v něm uvedenými, nikoliv se ZZVZ. Za těchto okolností tak není ukládána finanční oprava dle Přílohy č. 1 OPŽP, nicméně lze vyjít z poznámky pod čarou č. 2 na straně 1 přílohy, ve které je uvedeno následující: *„Přesné vyčíslení finančního dopadu*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

za porušení provádíme tehdy, pokud je možné na základě přezkumu jednotlivých případů vypočítat přesnou částku výdajů, které byly vykázány neoprávněně; v takových případech musí být finanční oprava vypočtena přesně. Má se však za to, že v případě porušení v zadávání veřejných zakázek není možné finanční dopad přesně vyčíslit vzhledem k povaze takového porušení. V těchto případech se proto na dotčené výdaje použije paušální oprava s přihlédnutím k povaze a závažnosti porušení v souladu s níže uvedenými kritérii. Jedná se však o vyvratitelnou právní domněnku.“

40. Z citovaného je zřejmé, že pokud není konstatováno porušení ZZVZ, což v tomto případě není, pak se finanční dopad za porušení přesně vyčíslí v případě, pokud je to možné na základě přezkumu a vypočte se přesná částka výdajů, které byly vykázány neoprávněně. To přesně odpovídá řešenému případu, když je možné finanční dopad přesně vyčíslit právě ve výši rozdílu nabídkové ceny vybraného dodavatele a vyloučeného účastníka.
41. Žalovaný dále podotknul, že nabídková cena nebyla jediným kritériem hodnocení, a i kritérium doba dodání by bylo v určitém rozsahu možné vyčíslit, jak je uvedeno výše, nicméně finanční oprava je určena jen z rozdílu nabídkových cen. Za těchto okolností se pak nelze zkratkovitě omezit na argumentaci, že nabídková cena vyloučeného účastníka byla jen o 5 % nižší než u vybraného dodavatele, a tudíž nenaplňuje předpoklady uvedené v odkazovaných rozsudcích Nejvyššího správního soudu a tvrdit, že není naplněna podmínka výrazně nižší cenové nabídky. Taková argumentace žalobkyně je zavádějící ve vztahu ke kritériím hodnocení, která stanovil a nelze vyloučit, že je účelová, když pomíjí podstatný aspekt hodnocení v podobě termínu dodání.

III.

Posouzení žaloby

42. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“)], jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Žaloba není důvodná.
43. Soud předně uvádí, že považuje žalobou napadené rozhodnutí za přezkoumatelné. Žalovaný se v něm vypořádal se všemi námitkami žalobkyně a srozumitelně uvedl své argumenty, které jej vedly k rozhodnutí o nich. Pokud explicitně nerozváděl všechny její protiargumenty, není to vada, pro kterou by bylo nutné rozhodnutí zrušit, viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 143/2015 ze dne 03.11.2015, ve kterém je uvedeno, že: „Povinnost orgánů veřejné moci (včetně orgánů moci soudní) svá rozhodnutí řádně odůvodnit nelze interpretovat jako požadavek na detailní odpověď na každou námitku. Orgán veřejné moci na určitou námitku může reagovat i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní, tím se s námitkami účastníka řízení vždy - minimálně implicitně - vypořádá. Absence odpovědi na ten či onen argument žalobce v odůvodnění žalovaného rozhodnutí (či rozhodnutí soudu) tak bez dalšího nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí či dokonce jeho nepřezkoumatelnost. [...] Podstatné je, aby se správní orgán (či následně správní soud) vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008 – 13).

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Zpravidla proto postačuje, jsou-li vypořádány alespoň základní námitky účastníka řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008 – 13), případně, za podmínek tomu 2 Afs 143/2015 přiměřeného kontextu, je akceptovatelná i odpověď implicitní (srov. např. usnesení ze dne 18. 11. 2011, sp. zn. II. ÚS 2774/09, odstavec 4 odůvodnění; usnesení ze dne 11. 3. 2010, sp. zn. II. ÚS 609/10, odstavec 5 odůvodnění; usnesení ze dne 7. 5. 2009, II. ÚS 515/09, odstavec 6 odůvodnění [dostupné, stejně jako další níže citovaná rozhodnutí Ústavního soudu, na <http://nalus.usoud.cz>]), nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2011, č. j. 4 Ads 58/2011 – 72).“

44. Co se týče merita věci, soud vycházel z následující právní úpravy:
45. Podle ust. § 6 odst. 2 ZZVZ, *ve vztahu k dodavatelům musí zadavatel dodržovat zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace.*
46. Podle ust. § 46 odst. 1 ZZVZ, *zadavatel může pro účely zajištění řádného průběhu zadávacího řízení požadovat, aby účastník zadávacího řízení v přiměřené lhůtě objasnil předložené údaje, doklady, vzorky nebo modely nebo **doplnil** další nebo chybějící údaje, **doklady**, vzorky nebo modely. Zadavatel může tuto žádost učinit opakovaně a může rovněž stanovenou lhůtu prodloužit nebo prominout její zmeškání.*
47. Podle ust. § 14 odst. 5 rozpočtových pravidel, *v rozhodnutí o poskytnutí dotace může poskytovatel stanovit, že nesplnění některých podmínek podle odstavce 4 písm. g) nebo porušení povinnosti stanovené právním předpisem bude postiženo odvodem za porušení rozpočtové kázně nižším, než kolik činí celková částka dotace. Při stanovení nižšího odvodu uvede poskytovatel procentní rozmezí nebo pevný procentní podíl vztahující se buď k celkové částce dotace, nebo k částce, ve které byla porušena rozpočtová kázeň, nebo stanoví pevnou částku odvodu; přitom přihlédne k závažnosti porušení rozpočtové kázně a jeho vlivu na dodržení účelu dotace.*
48. Podle ust. § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel, *poskytovatel nemusí vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta; je-li stanoven nižší odvod za porušení rozpočtové kázně podle § 14 odst. 5, výše nevyplacené části dotace musí být stanovena v rámci částek vypočítaných podle § 14 odst. 5. Přitom v rámci procentního rozmezí přihlédne poskytovatel k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení účelu dotace. Nevyplatit dotaci nebo její část nelze při nedodržení povinnosti podle § 14 odst. 4 písm. j).*
49. Podle ust. § 2 písm. m) zákona o finanční kontrole, *pro účely tohoto zákona se rozumí hospodárností takové použití veřejných prostředků k zajištění stanovených úkolů s co nejnižším vynaložením těchto prostředků, a to při dodržení odpovídající kvality plněných úkolů,*
50. Podle ust. § 2 písm. n) zákona o finanční kontrole, *pro účely tohoto zákona se rozumí efektivností takové použití veřejných prostředků, kterým se dosáhne nejvýše možného rozsahu, kvality a přínosu plněných úkolů ve srovnání s objemem prostředků vynaložených na jejich plnění,*
51. Podle ust. § 2 písm. o) zákona o finanční kontrole *pro účely tohoto zákona se rozumí účelností takové použití veřejných prostředků, které zajistí optimální míru dosažení cílů při plnění stanovených úkolů.*
52. Městský soud předně konstatuje, že žalobkyně je především žadatelkou o dotaci a k tomu, aby ji obdržela, musí dodržovat Obecná pravidla pro žadatele a příjemce, která se zavázala

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

dodržovat, jelikož v daném případě disponuje veřejnými finančními prostředky poskytnutými v rámci dotace.

53. V bodě 5.1 Obecných pravidel pro žadatele a příjemce se žalobkyně zavázala při zadávání zakázky dodržovat základní zásady:
- *zásady zadávání zakázek (ve smyslu § 6 ZZVZ / bodu 6 MPZ), zejména zásadu transparentnosti, rovného zacházení, zákazu diskriminace, zásadu přiměřenosti,*
  - *zásady hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti vynaložených prostředků ve smyslu § 2 zákona 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých.*
54. Nejvyšší správní soud v rozsudku odkazovaném žalobkyní ze dne 19. 4. 2024, č.j. 5 Afs 56/2023 – 43, kromě jiného dovodil: *[21] Poskytovatel dotace vyžaduje vyšší míru obezřetnosti a také hospodárnosti, jelikož pouze za těchto podmínek je ochoten stěžovatelce poskytnout veřejné finanční prostředky. Vyžaduje tedy, aby byl dodržován zákon o zadávání veřejných zakázek s tím, že § 46 odst. 1 ZZVZ má být použit tehdy, pokud je to nutné pro dodržení zásad 3E, které jsou stanoveny nejen v Obecných podmínkách pro žadatele a příjemce, ale také v § 2 zákona o finanční kontrole. Tato Obecná pravidla pro žadatele a příjemce v čl. 5.1. bodu 1 požadují dodržování zásady hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti vynaložených prostředků, jak je definuje zákon o finanční kontrole: „Žadatel/příjemce je povinen při zadávání zakázky dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení, zákazu diskriminace a od 1. 10. 2016 též přiměřenosti (§ 6 zákona o veřejných zakázkách nebo § 6 zákona o zadávání veřejných zakázek) a zásady hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti vynaložených prostředků (§ 2 zákona o finanční kontrole; dále jen „zásady 3E“).*
55. K nutnosti dodržování zásad 3E se vyjádřil také Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 Afs 20/2008-152, podle něhož základním cílem zadávání veřejných zakázek je *„zajištění hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky. Zákon tohoto cíle dosahuje především vytvářením podmínek pro to, aby smlouvy, jejichž plnění je hrazeno z veřejných prostředků, byly zadavateli uzavírány při zajištění hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli“.*
56. Co se týče samotného použití ust. § 46 ZZVZ, k tomu se zcela jasně vyjádřil Nejvyšší správní soud v žalobkyní rovněž odkazovaném rozsudku ze dne 26. 9. 2024, č.j. 3 Afs 179/2023 – 30, ve kterém uvedl:

[21] V judikatuře (zejména krajských soudů) se objevují dvě typické situace, kdy zadavateli vzniká povinnost postupovat podle § 46 ZZVZ. Zadavatel je povinen odstranit nejasnosti nabídky, pokud jde o takové nejasnosti, které na první pohled vyvolávají dojem, že se účastník zadávacího řízení v části své nabídky dopustil chyby, tedy nejasnosti již na první pohled zřejmé, lehce popsitelné a pravděpodobně i lehce odstranitelné (podrobněji viz rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 6. 10. 2011, č. j. 62 Af 50/2010 - 104, č. 2608/2012 Sb. NSS). Stejně tak musí zadavatel postupovat podle § 46 ZZVZ v situaci, kdy se u účastníka zadávacího řízení objeví stejná nejasnost jako u jiného účastníka, vůči kterému již zadavatel podle § 46 postupoval (viz rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 2. 6. 2016, č. j. 30 Af 66/2014 - 40). Je tedy zřejmé, že z uvedené možnosti se může stát povinnost, a to mimo jiné zejména v případě, že zadavatel již postup podle § 46 ZZVZ využil ve vztahu k jinému dodavateli ve srovnatelném postavení. V opačném případě by totiž byla porušena zásada rovného zacházení (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 23. 11. 2021, č. j. 31 Af 83/2020 - 80).

[22] Dle Nejvyššího správního soudu je mimo shora vyjmenované situace rovněž možné, aby příjemci dotace vznikla za určitých okolností povinnost vyzvat účastníka zadávacího řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

postupem podle čl. 8. 3. 3 MPZ (respektive podle § 46 ZZVZ) k doplnění nebo objasnění nabídky rovněž za účelem naplnění zásad 3E (zavázal-li se je dodržovat), jakkoli jde na základě čl. 8. 3. 3 MPZ pouze o postup fakultativní. Jinými slovy řečeno, zavázal-li se zadavatel (příjemce dotace) k postupu souladnému se zásadami 3E, je na místě, aby vyzval k objasnění nabídky účastníka s výrazně nižší nabídkovou cenou, není-li prima vista zřejmé, že vada (kvalifikační nedostatek) takové jeho nabídky je zjevně nenapravitelná, nebo že by její napravení s ohledem na okolnosti dané věci bylo nevhodné. Nejvyšší správní soud ostatně již v rozsudku ze dne 19. 4. 2024, č. j. 5 Afs 56/2023-43 (viz odst. 17 až 22 jeho odůvodnění) uzavřel, že pokud se do soutěže o veřejnou zakázku přihlásila společnost s výrazně nižší nabídkovou cenou, než jakou podal vybraný dodavatel, bylo pro dodržení zásad 3E na místě takovou společnost vyzvat k odstranění kvalifikačních nedostatků postupem dle § 46 odst. 1 ZZVZ. Je však třeba vždy přihlídnout ke konkrétním okolnostem posuzovaného případu, zejména k charakteru vady (kvalifikačního nedostatku) nabídky. (pozn. zvýraznění provedl osmý senát).

57. Soud má tedy za to, že judikatura Nejvyššího správního soudu je v tomto ohledu jednotná a je-li to pro dodržení zásad 3E nutné, dovodila povinnost použití ust. § 46 ZZVZ. Dále má za to, že se v případě žalobkyně jedná právě o první případ, kdy je dle Nejvyššího správního soudu nutné použít ust. § 46 ZZVZ.

58. Žalobkyně totiž, v čl. 7.2 Servisní vybavení a školení uvedla následující:

„Dodavatelé jsou povinni v rámci své nabídky popsat a vyčíslit v samostatné příloze č. 2 smlouvy, která musí být součástí nabídky, následující body:

7.2.1 Servisní vybavení a školení

I. Součástí plnění veřejné zakázky (nabídkové ceny) bude též dodávka diagnostického SW a dat k SME včetně aktualizací a updatů po celou dobu platnosti záruky.

II. Dále zaškolení zaměstnanců zadavatele (opravářů) k provádění oprav a servisu nabízeného autobusu. Zaškolení opravářů se uskuteční před dodáním autobusu.

7.2.2 Účastník předloží v rámci nabídky:

I. Úplný popis poskytnutého diagnostického SW a dat k SME dle čl. 7.2.1 bod I.

II. Soupis školení zaměstnanců zadavatele týkající se provozování, oprav a servisu nabízeného autobusu dle čl. 7.2.1 bod II.“

59. Shora citovaný rozsudek NSS ze dne 26. 9. 2024, č.j. 3 Afs 179/2023 – 30 sice uvádí, že takový postup je nutný pokud se do soutěže o veřejnou zakázku přihlásila společnost s výrazně nižší nabídkovou cenou, než jakou podal vybraný dodavatel, bylo pro dodržení zásad 3E na místě takovou společnost vyzvat k odstranění kvalifikačních nedostatků postupem dle § 46 odst. 1 ZZVZ, v další větě však dodal že, je však třeba vždy přihlídnout ke konkrétním okolnostem posuzovaného případu, zejména k charakteru vady (kvalifikačního nedostatku) nabídky.

60. Soud tak má za to, že i když rozdíl v ceně nebyl v tomto případě tak markantní jako ve shora citovaných rozhodnutích Nejvyššího správního soudu, je nutné přihlídnout zejména k charakteru vady nabídky. Soud v tomto případě rekapituluje, že se jednalo o vadu, kterou bylo možné tímto postupem odstranit a která nebyla hodnotícím kritériem. Jednalo se tedy o nejasnost nabídky, která je již na první pohled zřejmá, lehce popsatelná a pravděpodobně i lehce odstranitelná, jak rozebral žalovaný ve svém rozhodnutí. S ohledem na to, že šlo pouze o rozvedení původního plnění, které již bylo součástí ceny, a tedy o doplnění informace, má soud za to, že tyto bylo možné doplnit, resp. chyběly-li, bylo nutné účastníka vyzvat k jejich doplnění.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

61. Soud tak uzavírá, že souhlasí se žalovaným, že postup dle ust. § 46 ZZVZ byl v tomto případě obligatorní, a to právě s ohledem na dodržení zásad 3E. Postup žalobkyně, která nevyzvala k doplnění nabídky společnost BusPlan, účastníka nabízejícího cenu o 1 629 300,00 Kč nižší, než byla nabídka vybraného dodavatele, se tak jeví jako postup formalistický, neodpovídající péči řádného hospodáře a hlavně rozporný se zásadami 3E.
62. Pokud tedy žalobkyně v Oznámení o vyloučení účastníka uvedla, že vyloučila dle § 48 odst. 2 písm. a ZZVZ BusPlan z důvodu nepředložení Servisního vybavení a školení, Seznamu poddodavatelů a Technické specifikace v českém jazyce, aniž by tohoto účastníka vyzvala v souladu s ust. § 46 ZZVZ, učinila tak v rozporu se zásadami 3E.
63. Bylo totiž zcela v souladu se zásadou hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti postavit najisto nabídku účastníka BusPlan, jehož nabídka byla nejlevnější a v nejkratší dodací lhůtě. Pokud se tak nestalo, neobstojí ani zástupné důvody pro její vyloučení, které žalobkyně uvádí v žalobě. Pokud takové důvody shledala jako relevantní, měla nabídku BusPlan vyloučit z těchto důvodů a nikoliv z důvodu chybějících dokladů, které bylo možné doplnit.
64. Co se týče žalobkyní namítaného stanoviska generálního advokáta ve věci C-652/224 (správně C-652/22), generální advokát v něm rovněž dospěl k závěru, že nelze doplňovat nové reference či novou kvalifikaci, které nebyly v původní nabídce, lze pouze objasňovat či doplňovat dokumenty k již tvrzeným skutečnostem v původní nabídce, jinak by došlo k porušení zásady rovného zacházení, viz bod 77:
„S ohledem na výše uvedené navrhuji, aby Soudní dvůr odpověděl na první a druhou otázku tak, že článek 76 směrnice 2014/25 ve spojení se zásadou rovného zacházení zakotvenou v článku 36 uvedené směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby si veřejný zadavatel vyžádal od uchazeče nové dokumenty týkající se jeho technické a odborné způsobilosti odkazem na stavební práce, které nebyly uvedeny v původní nabídce, za okolností, kdy bylo původní rozhodnutí o zadání zakázky zrušeno a věc vrácena k novému hodnocení nabídek.“
65. Soud souhlasí se žalovaným i v tom, že žalobkyně měla povinnost účastníka vyzvat jednou. V případě, že by tento na výzvu nerefletoval, mohla následně nabídku jako neúplnou vyloučit.
66. Co se týče námitky nedostatečného odůvodnění výše odvodu, soud má za to, že výše odvodu byla zcela dostatečně odůvodněna a upřesněna v žalobou napadeném rozhodnutí o námitkách žalobkyně. Soud v tomto směru odkazuje na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu vycházející z usnesení rozšířeného senátu ze dne 12. 10. 2004 č. j. 5 Afs 16/2003-56, který formuloval, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je třeba, pokud jde o jejich přezkoumatelnost, posuzovat jako jeden celek. Tento závěr platí i na tento případ.
67. Soud pak rovněž souhlasí se zdůvodněním výše odvodu, jak jej žalovaný uvedl ve svém rozhodnutí a zopakoval ve svém vyjádření. Soud má za to, že výše odvodu byla stanovena v souladu s ust. § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel. Na základě tohoto ustanovení rozpočtových pravidel ŘO IROP správně identifikoval rozdíl mezi cenou vybrané nabídky a nabídkou cenou společnosti BusPlan jako výdaje, které byly vynaloženy neekonomicky, a tedy byly z hlediska vyplacení dotace výdaji nezpůsobilými. I tato žalobní námitka je nedůvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

IV. Závěr a náklady řízení

68. Jelikož soud tedy neshledal žalobu, kterou se žalobkyně domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného důvodnou, zamítl ji v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s.
69. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, a žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti, proto mu soud jejich náhradu nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 14. ledna 2026

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.